

УДК 338

Горбань С.Ф.¹

Степанова К.В.²

¹ канд. техн. наук, доц. НУ «Запорізька політехніка»

² студ. гр. МТЕ-216 НУ «Запорізька політехніка»

СОЦІАЛІЗАЦІЯ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ

Соціальна спрямованість пронизує всі сфери економіки розвинених країн, зростає значення соціальної сфери, а людина з її різноманітними потребами стає центром соціально-економічного розвитку.

Між соціальною та економічною сферою існує функціональна залежність і взаємозв'язок. Соціальній сфері властиві механізми самоорганізації, які забезпечують повноту системи, її вдосконалення і розвиток, спрямовані на забезпечення згуртованості суспільства і соціальної справедливості.

Економічні відносини соціальні за своєю природою, їм завжди властиві соціальні наслідки. Забезпечення економічного, а відповідно і соціального розвитку вимагає орієнтації всіх суспільних процесів на людину з її потребами в фізичному і духовному самовдосконаленні, забезпеченні матеріального достатку, що і визначає стратегію соціально-економічного розвитку в напрямку формування соціально орієнтованої ринкової економіки.

Людина повинна бути «засобом» економічного розвитку тільки в тій мірі, в якій це виправдано з точки зору необхідності господарювання. Цей порядок передбачає турботу про здоров'я людини, захист людської гідності, охорону праці, забезпеченість робочим місцем і гарантії тривалості робочого часу.

Перехід до сучасної соціально орієнтованої економіки, яка базується на новітніх технологіях, вимагає розвитку трудової активності працівника, на якого це виробництво спрямоване.

Перетворення в технологічному способі виробництва, зміна суспільних потреб, висувають нові вимоги до якості трудової діяльності працівника – високий професіоналізм, ефективність сприйняття інновацій, відповідальність за результати своєї діяльності, можливість безперервної самоосвіти та самовдосконалення, а головне - вимагає розвитку самої людини, досягнення нею все більш глибоких і масштабних універсальних знань про суспільство і процес виробництва.

Важливим в умовах соціалізації економіки залишається питання про співвідношення економічної ефективності та соціальної справедливості. Багато соціальних факторів, включаючи розвиток науки, освіти, культури, створення належних житлових умов, охорону здоров'я, забезпечення раціональної зайнятості населення сприяють як зростанню економічної ефективності, так і утвердженню соціальної справедливості.

Сьогодні можна стверджувати, що соціальна орієнтація пронизує всі сфери економіки розвинених країн, а центром соціально-економічного розвитку стає людська особистість з її різноманітними потребами.

В даний час як в Україні, так і в усьому світі проблеми соціально-економічної нерівності не втратили своєї актуальності, оскільки розрив в доходах між багатими і бідними верствами населення не скорочується. Незважаючи на те, що в період економічного підйому в 2000-і роки доходи нашого населення відчутно зросли в порівнянні з етапом реформ 1990-х років, показники нерівності в Україні залишаються одними з найвищих в світі. Здійснювана владою соціальна політика не досягає цілей; можливості податкових заходів щодо перерозподілу багатств на користь найбільш нужденних верств населення залишаються нереалізованими. Вагома частина українців живе в умовах бідності, багато хто з них при цьому працюють, але їх доходи лише незначно перевищують прожитковий мінімум. У той же час відсутність істотних результатів у політиці держави супроводжується зростанням числа олігархів, що дозволяє зробити висновки про недостатню реалізації наявного потенціалу щодо скорочення нерівності в Україні.

У сучасному світі саме політика держави, спрямована на соціалізацію економіки та суспільного життя виникає визначальним фактором створення системи соціально-економічних заходів, за допомогою яких держава впливає на динаміку рівня і якості життя населення - і це є головною умовою забезпечення відповідності економічної діяльності соціальним прагненням суспільства. Оскільки в кінцевому підсумку економічний прогрес безпосередньо пов'язаний з прогресом соціальним.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Бубнов Г. Г., Семенов А. В., Хачатурян К. С. Корпоративная социальная ответственность в условиях современной экономики. Транспортное дело России. 2011. №6. С.106-107.
2. Данилова О. В. Соціальна відповідальність бізнесу в системі ринкового господарства (теоретико-економічний аспект): дис. д. е. н.: 08.00.01. 2009. 395 с.
3. Шутаєва О. А. Соціалізація економіки як одна з ключових складових світової економічної трансформації. Вчені записки Таврійського Національного університету ім. В.І. Вернадського. Сер. «Економіка і управління». 2014. Том 26. № 1. С. 186 -194.